

Lucerne

Det mörknar över Lucerne.

Dagen sätter upp sitt blonda hår,
blottar kvällens vågstänkta skiffer.

Solen drar sin uråldriga ankarkätting
under de gamla träbroarna, signalerar
avgång;

mörkret, usurpatorn
lutar förstrött mot bergssidan, täljer
sin påk färdig.

En nervxylofon av telefoner
upprättas över staden, klubborna
i bågar över torget, ut mot
basregistret -

där möten bestäms, där fasaderna
mönstrar om i flera steg.

Som en försäljares vagn
kullrar uppbrott över gatan, alla följer bakom,
alla har plötsligt någonting
att sälja, alla
ett nattpansar att köpa;

sista solstrimman
hastigt under däck, lika hastig ånger
kikar över relingen,
pulsar
i mitt halvtömnda vinglas på Rathaus Brauerei
nivån går ner,

klubban
byts utdraget mot påken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten